

F.C.I. Standard No 191 / 22. 06. 2001 / F

FLANDERSKÝ BOUVIER (BOUVIER DES FLANDRES)

PŮVOD: belgicko-francouzský

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO ORIGINÁLNÍHO STANDARDU: 25. 10. 2000

VYUŽITÍ: Původně byl flanderský bouvier používán jako průvodce stád, pes k tahu a k pohonu máselnic. Modernizace zemědělství změnila jeho prvotní využití a dnes slouží flanderský bouvier zejména k hlídání nemovitostí a zemědělských usedlostí, jako pes obranář a policejní pes. Jeho fyzické a povahové vlastnosti, jeho velké čichové kvality, samostatnost a inteligence jej předurčují k využívání jeho práce na stopách, jako spojky a proti pytláctví.

KLASIFIKACE F.C.I.: Skupina 1 psi pastevečtí a honáčtí (kromě švýcarských salašnických psů); sekce 2 psi honáčtí (kromě švýcarských salašnických psů) s pracovní zkouškou

STRUČNÝ POHLED DO HISTORIE: Flanderský bouvier, jak naznačuje jeho jméno, je původem z Flander, jak belgických tak francouzských, tyto dvě krajiny nejsou odděleny žádnou přirozenou hranicí. Honáci nebo pohaněči skotu z Flander, kteří potřebovali dobré psy k vedení stád, vybírali ve své okolí jen ty psy, kteří měli odpovídající povahové a tělesné kvality, jež jsou zachovány i u dnešního flanderského bouviera.

VŠEOBECNÁ CHARAKTERISTIKA:

Kompaktní. Tělo krátké a zavalité, končetiny silné a dobře ovalené. Flanderský bouvier budí dojem mohutnosti, ale není těžkopádný. Při posuzování musí flanderský bouvier ukazovat svůj přirozený postoj aniž by mu v tom vystavovatel jakkoli pomáhal.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

- Délka těla od vrcholu ramen k sedacímu hrbolu musí být viditelně stejná jako kohoutková výška.
- Poměr délky lebeční a čenichové partie je 3:2.

CHOVÁNÍ/POVAHA: Flanderský bouvier má klidnou, rozvážnou a neohroženou povahu. Jiskra v oku prozrazuje inteligenci, energii a odvahu. Flanderský bouvier si musí udržet své pracovní schopnosti. Všechny odchylky, které by tomu mohly být na škodu, musí být penalizovány.

HLAVA: Je masivního vzhledu, ještě zvýrazněná vousem a knírem, velikost je úměrná mohutnosti a postavě psa, dobře modelovaná na pohmat.

MOZKOVNA: Dobře vyvinutá a plochá, jen o málo delší než širší, horní linie lebky a nosního hřbetu jsou rovnoběžné. Čelní rýha je málo vyznačená.

Čelní sklon (stop): Málo výrazný; vzhledem ke zvednutému obočí vypadá výraznější, než ve skutečnosti je.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: zakončuje hřbet nosu lehkým zaoblením. Musí být dobře vyvinutá, má kulaté okraje, je vždy černé barvy. Dobře otevřené nozdry.

Čenichová partie: široká, silná, dobré kostry, přímá ve své horní linii, zužuje se směrem k nosní houbě, nikdy ale nesmí být špičatá. Délka čenichové partie je kratší než délka lebky v poměru 2:3 a její obvod měřený těsně před očima téměř odpovídá délce hlavy.

Pysky: dobře přilehlé a silně pigmentované

Čelisti / zuby: čelisti musí být mohutné a stejné délky. Zuby jsou silné, zdravé, bílé a pravidelně vsazené. Řezáky v nůžkovém nebo v klešťovém skusu. Chrup musí být kompletní.

Líce: ploché a suché, lícní kosti málo zřetelné;

Oči: výraz upřímný a energický, nevystupují ani nejsou hluboce uloženy. Jejich tvar je lehce oválný a osa vodorovná. Barva musí být co nejtmaší v závislosti na barvě srsti. Světlé oči stejně jako oči s vyděšeným výrazem musí být přísně penalizovány. Oční víčka černá bez stopy depigmentace. Oční spojivky nesmí být nikdy viditelné.

Uši: kupírované do trojúhelníku, držené vzpřímeně, vysoko nasazené a velmi pohyblivé, doporučuje se kupírovat je úměrně k objemu hlavy.

Nekupírované uši:

Poloha: nasazené vysoko nad úroveň očí, ušní boltce položeny svisle, ohyb nesmí převyšovat temeno hlavy.

Tvar a nesení: středně dlouhé, ve tvaru rovnostranného trojúhelníku, lehce zaoblená špička, přiléhající naplocho k tvářím, kromě lehkého odklopení v nejvyšším bodě jejich nasazení; ani složené, ani svinuté; úměrné velikosti hlavy, pokryté krátkou srstí.

KRK: Musí být volný a dostatečně vzpřímený. Silný, osvalený, rozšiřující se postupně k plecím, jeho délka je o něco kratší než délka hlavy. Šije mohutná a lehce klenutá. Bez laloku.

TRUP: Mohutný, podsaditý a krátký

Horní linie: vrchní linie hřbetu a beder vodorovná, pevná a silná.

Kohoutek: lehce vyznačen

Hřbet: krátký, široký, osvalený a pevný, bez náznaku slabosti, přitom zůstává pružný.

Bedra: krátká, široká, osvalená, musí být pružná bez náznaku slabosti

Zád: musí pokud možno co nejlépe navazovat na vodorovnou linii s hřbetem a pozvolna přechází do oblouku zádě. Dostatečně široká u samců, prostornější u fen. Zád sražená představěná je těžkou vadou.

Hrudník: široký a dobře klenutý, dosahuje k úrovni loktů, nesmí být válcovitý. Přední žebra mírně klenutá, další žebra dobře oblá a dosahující daleko dozadu; tím je dána žádoucí délka hrudníku. Plochá žebra jsou přísně penalizována. Odstup od vrcholu hrudní kosti k poslednímu žebru má být velký a činit zhruba 7/10 kohoutkové výšky.

Spodní linie: spodní část hrudníku přechází pozvolna k břichu, které je trochu vtažené. Slabiny musí být krátké, hlavně u samců.

OCAS: nasazen poměrně vysoko, má být v rovině s páteří. Psi narození s vrozeným zkrácením ocasu nesmí kvůli tomu být penalizováni. Ocas se musí kupírovat do týdne od narození, ponechávají se 2 nebo 3 obratle.

V zemích, kde je kupírování zakázáno, je dlouhý ocas přípustný.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: hrudní končetiny mají silné kosti a jsou dobře osvalené. Viděny zepředu jsou naprosto rovné a rovnoběžné.

Plece: poměrně dlouhé, svalnaté, bez těžkopádnosti a mírně šikmé. Kost ramenní a lopatka jsou téměř stejné délky.

Lopatka: mírně šikmá

Lokty: dobře přilehlé k tělu a rovnoběžné; lokty vybočené nebo vbočené, jak v postoji nebo v pohybu jsou vadou.

Předloktí: při pohledu ze strany i zepředu musí být dokonale rovná, vzájemně rovnoběžná a kolmá k zemi. Mají být dobře osvalená a mít silné kosti.

Zápěstí: v přeném prodloužení předloktí, dokonale svislá. Na zadní straně zápěstí smí tvořit výběžek jen hrášková zápěstní kůstka. Kosti jsou silné.

Zápřstí: silné kosti, poměrně krátké, velmi málo skloněné dopředu.

Přední tlapky: krátké, kulaté a uzavřené. Nevytočené ani ven ani dovnitř. Prsty musí být sevřené a klenuté, se silnými černými drápy. Polštářky tlusté a tvrdé.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: mohutné, výrazně osvalené, kolmé. Při pohledu zezadu dokonale rovnoběžné, musí se pohybovat ve stejné ose jako hrudní končetiny.

Stehna: široká, dobře osvalená. Jsou rovnoběžná se středovou osou těla. Stehenní kost nemá být ani příliš strmá, ani příliš skloněná. Osvalení hýždí dosahuje hluboko, je mohutně vyvinuté pevné.

Koleno: je umístěno na pomyslné přímce spuštěné z nejvyššího bodu kosti kyčelní kolmo k zemi.

Lýtka: přiměřeně dlouhá, dobře osvalená ani moc strmá, ani příliš skloněná.

Hlezna: spíše nízko u země, široká, pevná. Při pohledu zezadu jsou rovná a dokonale rovnoběžná v postoji. Při pohybu nesmějí být sbíhavá ani rozbíhavá.

Nárty: silné a suché, spíše válcovité, v postoji jsou kolmo k zemi, bez paspárků.

Zadní tlapky: kulaté, pevné, prsty dobře sevřené a okrouhlé se silnými černými drápy. Polštářky tlusté a tvrdé.

POHYB: flanderský bouvier musí být celkově harmonický, vyvážený tak, aby jeho pohyb byl nenucený, volný a sebevědomý. Krok a klus jsou obvyklým pohybem, vyskytuje se však i mimochod.

KŮŽE: dobře přiléhající, bez výrazné ochablosti. Okraj víček a pysků je vždy velmi tmavý.

OSRSTĚNÍ:

SRST: osrstění je velmi husté, krycí srst s podsadou tvoří dokonalou ochranu výborně přizpůsobenou náhlým klimatickým změnám v oblasti původu plemene. Srst musí být hrubá na dotek, suchá a matná, ani příliš dlouhá, ani příliš krátká (asi 6 cm) mírně rozčuchaná, nikdy zvlněná ani zkadeřená. Je kratší na hlavě a velmi krátká na vnější straně uší. Vnitřek uší je chráněn přiměřeně dlouhou srstí. Horní pysky nesou knír, brada drsný vous, dodávající odstrašující výraz, tak charakteristický pro toto plemeno. Obočí je tvořeno odstávajícími chlupy,

zvýrazňujícími tvar nadočnicových oblouků, aniž by zakrývalo oči. Srst je zvláště tvrdá a drsná na horní části hřbetu. Stává se pozvolna kratší na končetinách, ale stále je drsná. Je třeba se vyhnout ploše přiléhající srsti, ta ukazuje na nedostatek podsady. Podsada je tvořená jemnými a hustými chlupy, které vytvářejí spolu s krycí srstí nepromokavý plášť jako ochranu proti vlhku.

BARVA: barva srsti flanderského bouviera je zpravidla šedá, žíhaná nebo uhlovaná. Zcela černá srst je přípustná, ale neupřednostňuje se. Srst světlá, takzvaně vybledlá, není žádoucí. Bílá hvězda na hrudi se toleruje.

VELIKOST A HMOTNOST:

Výška v kohoutku: 62 – 68 cm u psů 59 až 65 u fen s tolerancí plus mínus 1 cm

U obou pohlaví je ideální výškou střed uvedených rozměrů, tedy 65 cm u psů a 62 cm u fen

Hmotnost: přibližně od 35 do 40 kg u psů od 27 do 35 kg u fen;

VADY: Každá odchylka od výše uvedených bodů musí být považována za vadu, která bude penalizována podle závažnosti.

TĚŽKÉ VADY:

- Bojácnost
- Molosoidní vzhled, pes příliš těžký;
- Tělo zřetelně příliš dlouhé (mírná tolerance u fen), příliš lehké;
- Hlava příliš masivní, zdůrazněný stop, výrazná čelní rýha, příliš vystouplé lícní kosti;
- Lebka vyklenutá, lebka úzká, týlní hrbol příliš vyčnívající, stejný poměr lebky a čenichové partie;
- Tlama příliš dlouhá, nosní houba příliš štíhlá;
- Pysky měkké, tlusté a převislý horní pysk;
- Čelisti zkřížené, špatný zámek skusu;
- Zuby malé, nezdravé, nepravidelně řazené;
- Oči světlé, kulaté, pohled netypický;
- Uši svinuté, složené;
- Krk válcovitý, lalok;
- Hřbet sedlovitě prohnutý, nebo vyklenutý (kapří hřbet);
- Výrazné odchylky od svislého postavení končetin; hrudní a pánevní končetiny postavené příliš dopředu nebo dozadu, příliš zaúhlená hlezna;
- Hedvábná srst, chybějící podsada; osrstění načechrané, lesklé, uměle upravované;
- Nedostatky v typickém osrstění hlavy;
- Chyby v pigmentaci (nosní houby, pysků, víček);

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Bázlivost nebo nadměrná agresivita;
- Očividné nedostatky v typu;
- Nosní houba nepigmentovaná nebo jiné barvy než černé;
- Špičatá tlama;
- Výrazný předkus nebo podkus;
- Absence jiného zubu než P1;

- Skvrnité oči, nebo mající plachý výraz;
- Entropium, ektropium, depigmentace očních víček;
- Srst čokoládově hnědá, bílá, pepř a sůl, vybledlá barva, jakákoliv plavá barva počínaje od světle plavé až po rezavou i v případech, kdy je černě uhlovaná;
- Velikost mimo meze stanovené standardem;

Pozn.: Samci musí mít dvě očividně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.